GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a“ ese:
Marti'a, Joui'a si Sambat'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 30. **Joi, 12|24 Martiu** **1881.**

Cu *1 Aprile st. v. 1881* se incepe unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI.“

Rogamu pe on. Domni prenumeranti ai fòiei nóstre, a càrora abonamentu espira la finea lui Martiu a. c. a grabi cu reinoirea lui, cá espeditiunea fóiei se li se póta face regulatu.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adressele d-loru *esactu,* aratandu si *post'a cea mai aprópe* de loculu, unde locuiescu.

☞ **„Gazet'a Transilvaniei“ apare dela 1 Ianuariu 1881 de trei ori pe septemana.**

☞ Pretiulu abonamentului la „Gazet'a Transilvaniei“ este:

pentru Brasiovu: pe trei luni 2 fl,, pe siése luni 4 fl., pe anu 8 fl.; — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siése luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl 50 cr., pe siése luui 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru Romani'a si alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe siése luni 14 franci, pe anu 28 franci.

☞ **Esemplare complete dela inceputulu anului 1881 se mai afla.**

Solidaritate.*)
1860—1865.

Brasiovu, 29. Ianuariu.

Si intre representantii Romaniloru din Ungari'a, cari au fost alesi in diet'a ungara dela 1861 domnea la inceputu o mare diversitate de idei, — càte capete, atàtea pareri. Unor'a d'intre ei le-a succesu inse, cu mare greu, a stabili intre o parte à acestoru representanti o unitate in principiile nationale. Diece dintre deputatii romani — cam jumetate din numerulu totalu — pàsira solidaru si energicu cu ocasiunea desbaterei renumitei adrese a lui Deak càtra tronu, in favórea recunóscerei egalei indreptatiri nationale si in deosebi spre aperarea dreptului publicu si natiunalu alu Romaniloru din Ardealu.

Ceilalti au votatu si la 1861, cum votéza si astadi, cu Ungurii, crediendu promissiuniloru loru, cari niciodata nu se implinescu. Si Deak a facutu promissiuni Romaniloru si ce vedemu óre realisatu astadi? — Sórtea acelora, cari preferu mai bine a se inchina strainului, decàtu a luptá sinceru si onestu alaturi cu poporulu, din care au esitu, este sigilata. Instrainarea loru totala dela sinulu natiunei romane este numai o cestiune de timpu.

Luptele onorifice ale acelei mici pleiade de deputati, cari in diet'a ungara dela 1861 au aperatu cu energia dreptului publicu si natiunalu alu Romaniloru din Ardealu, au primitu o frumósa incheiare prin memorabilulu discursu, ce l'a tienutu in cas'a magnatiloru la 19 Iuniu 1861 fericitulu Emanuilu Gojdu, pe atunci comite supremu, care discursu a facutu cu atàtu mai mare sensatiune intre Maghiari, cu càtu ei intotdéuna au consideratu pe Gojdu, cá pe unu amicu sinceru alu natiunalitatii loru.

Emanuilu Gojdu combatendu parerile magnatiloru unguri, a enumeratu causele, pentru cari Romanii din Ardealu voru considerá neconditiunat'a uniune a Ardealului cu Ungari'a intotdéuna cá impusa cu poterea. Ele sunt in estrasu urmatórele:

„1. Pe Romanii din Ardealu ii dóre fórte, cà „diet'a din Clusiu dela 1848 a decretatu uniunea „Ardealului cu Ungari'a fara densii; ei tienu, cà „diet'a acést'a n'a avutu alta de facutu, decàtu cà „pe Romani se-i declare de-a patr'a natiune in„dreptatita si in celu mai scurtu terminu se con„chieme o dieta generala pe bas'a representatiunei „poporului, eara si asupra uniunei se decida la„olalta cu natiunea romana. Déca se intemplá a„cést'a asiguru, cà nu era resbelu civilu.

„2. In legile Ardealului din 1848 natiunea ro„mana nu e redicata intre celelalte natiuni indrep„tatite, despre ea se vorbesce numai per tangen„tem... si nu esista nici vreo lege de mai inainte „care ar' numerá natiunea romana intre cele in„dreptatite. . .

„3. Legile Ardealului din 1848 lasa armele in „manile granitiariloru secui, eara despre districtele „romane confiniari nici cà face vorba.

„4. Legile Ungariei din 1848 ordona cá gra„niti'a din Croati'a, Sirmi'a si Banatu sè se chiame „la dieta, ear' pe ardeleni chiaru si in casulu u„niunei ii trece cu tacerea.

„5. Legile Ungariei din 1848 art. VIII in ca„sulu uniunei Ardélului cu Ungari'a pronuntia „uni„tatea natiunei maghiare“. Natiunea romana din „Ardealu vede in acést'a scopulu de a-o contopi pe „dens'a in natiunea cea maghiara; inse Romanulu „isi pretiuesce sustienerea natiunalitatii sale mai „multu decàtu libertatea s'a personala, elu isi con„sidera viéti'a natiunala de basa a libertatii sale „si nu libertatea individuala de scutulu vietii sale „constitutiunali.“

„6. Prin legile ardelene din 1848 nu e indrep„tata nici odihnita de ajunsu starea cea amaritóre „de suflete a natiunei romane si pentru aceea ea pre„tinde, cá Aprobatele si Compilatele d'impreuna cu „diplom'a Leopoldina — prin care se recunoscu „acestea, — cá nesce legi dejositóre pentru na„tiunea romana sè se nimicésca pentru vecii veci„loru. (Publice nici astadi nu sunt desfiintiate „aceste legi.)

„7. Romanii nu se potu multiami nici cu a„cea parte a legei electorale ardelene din 1848, „care tractéza despre „capacitatea de a fi alegè„toru“, pentru cà abatendu-se dela legile electorale „ale Ungariei din 1848 si dela principiile demo„cratice, i-au de cinosura darea de pamentu de „8 flor. prin care cea mai mare parte a natiunei „romane din Ardealu e scósa dela cea mai pretiósa „parte a constitutiunalismului si in fine:

„8. Ei nu tienu uniunea Ardealului cu Unga„ri'a de fapta complinita nici din acea causa, cà „§ 4 art. VII alu legiloru Ungariei din 1848 nu „s'a implinitu. . .“

Sunt caracteristice si fórte instructive vederile, ce le avea asupra positiunei politice a Romaniloru din Ardealu Emanuilu Gojdu, inainte cu doudieci de ani, elu, care a declaratu francu, cà „privesce acésta positiune din punctu de vedere alu Ungariei.“

Esista din nenorocire nu numai in Ungari'a, dér' si in Ardealu, Romani de aceia rataciti, cari judeca cu-o usiuratate criminala asupra concluseloru adunarei romane din 3/15 Maiu 1848, asupra fapteloru glorióse natiunale ale trecutului. Acestor'a le recomandamu cu tóta seriositatea se cetésca discursulu memoratu alu lui Gojdu, si se véda cu ce focu combatù elu asertiunile dusmanóse ale episcopului rom. cat. Haynald: cà conclusele adunarei romane dela Blasiu n'au avutu potere legala si cà legea uniunii dela 1848 ar' fi votat'o pe langa representantii celoru trei natiuni privilegiate si unii „membrii de origine romana.“

„Nici eu nu tinu“ — respunse Gojdu — „cà „conclusele congresului romanu dela Blasiu au „potere legala, inse au totusi o insemnatate fórte „mare. Pentru cà unde se aduna 30—40,000 de „ómeni isi manifesta pretensiunile cu-o voce pon„derósa, serbéza aniversarea adunarei in totu „anulu si hotarescu cá si in viitoriu se-o ser„beze (!) — unu astfeliu de congresu alu ignorá „asia usioru nu se póte.“

Càtu pentru „membrii de origine romana“ cari ar' fi votatu uniunea, celu ce cunósce istori'a nu póte intielege alta — dise Gojdu — „de càtu pe acele „caractere mai slabe, cari, sub apasarea nesuferibila „a Aprobateloru si Compilateloru rumandu-se, isi „parasira si religiunea si natiunalitatea strabuna. „Deci a dîce cà natiunea romana e representata „prin astfeliu de ómeni, de cumva nu e batjocura, „dér' in tóta intemplarea trebuie se-o numescu o „crudelitate, ce sfasia din nou ranele animeloru ce„loru sangerate“. . .

*) A se vedé Nrii 84, 100, 101, 102, 103 si 104 ai „Gaz. Trans.“ din anulu 1880 si Nr. 4, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 26 si 28 din 1881. Red.

Cronic'a evenimenteloru politice.

Guvernulu rusescu prin d-lu de Giers, locotiitoriulu d-lui de Gorciakov, a tramisu representantiloru Russiei din afara o depesia circulara, in care le espune politic'a ce are de gandu noulu guvernu rusescu se urmeze atàtu in laintru càtu si iu afara. Acéstа circulare a facutu, dîce-se pretutindinea, impressiunea cea mai favorabile. Impregiurarea relevata in circular'a d-lui de Giers, cà noulu Tiaru se va consacra inainte de tóte desvoltarii interióre a intinsului seu imperiu, va contribui de siguru a linisti pentru unu timpu celu puçinu pe vecinii autocratului dela nordu in privinti'a sentimenteloru ce le nutresce pentru densii. In adeveru reformele interióre, ce are de cugetu se introduca imperatulu Alesandru III, 'i voru dá de siguru atàtu de multu de lucru, incàtu cu greu se va poté ocupa in acelasiu timpu si cu o politica espansiva de resbelu. In faptu circular'a d-lui de Giers se esprima in ceea ce privesce politic'a esterióra cu o mare moderatiune. „Russia va cultiva si in viitoriu „traditionalele sale simpatii“, in acelasiu timpu inse va respunde cu contra-servicii la ori-ce servicii i-s'ar' face si va cautá, cá ecuilibrulu europénu se nu fia alteratu.“ Circular'a declara mai departe, cà Rusi'a voindu se-'si apere interesele sale va càutá dimpreuna cu celelalte puteri européne se veghieze asupra pacii generale si a respectului datoritu tractateloru incheiate. . . . Vomu vedé déca guvernulu rusescu va urmá in faptu politic'a schitiata in pomenit'a circulara.

Impregiurarea, cà generalului Loris-Melikov va continuá a conserva si sub noulu imperatu o insemnata positiune oficiale, póte servi incàtu-va cá barometru pentru dejudecarea politicii interne, ce va inaugurá Tiarulu Alesandru III. In acésta privintia „Agenti'a russa“ raportéza: „Cà indata dupa mórtea imperatului Alesandru II se duse comitele Loris Melikov la noulu imperatoru si-'i dise: „Majestate eu sunt soldatu, nenorocirea s'a intemplatu, deci eu nu 'mi-am implinitu datori'a, concediati-me.“ Imperatulu Alesandru III plangendu se aruncà in bratiele generalului si-'lu rugà se remana la postulu seu. Declarandu in urm'a acestora Loris-Melikov, cà dinsulu are multi dusmani, cari 'i dorescu caderea si eà voesce mai bine se mérga de buna voia, imperatutu merse la apartementulu imperatesci de unde reintorcêndu-se cu dins'a la bratiu o rugà se-i ajute a indupleca pe unicului barbatu, pe care se intemeieza tóta speranti'a sa, se continue si de aci inainte a-si consacra statului servitiile sale. — In urm'a acestoru insistari Loris-Melikov, 'si retrase demissiunea. Positiunea s'a este astadi considerata cá fórte solida.“ — In decursulu septemenei din urma s'au arestatu preste 300 de persóne.

Apretiarile pressei francese in privinti'a celoru ce se petrecu in Russi'a sunt fórte deosebite dupa punctulu de vedere politicu alu fia carui diaru. Pe candu press'a guvernamentala in frunte cu „La Republique francaise“, organulu d-lui Gambetta, nu are de càtu espressiuni de o lingusitóre simpatia pentru noulu Tiaru, press'a radicale si intransigenta gàsesce numai cuvinte de insulta contra imperatului Alesandru III

si contra acelora, cari 'si esprimara simpati'a pentru elu reprobandu atentatulu asupra tatalui seu. A-cést'a pressa nu va ertá niciodata d-lui Gambetta rusinea — dupa cum dice ea — ce a facut'o parlamentului francesu, redicandu siedinti'a publica la aflarea vestei despre omorulu imperatului Alesandru II.

„La Lanterne“ esclama indignata: „Ce s'ar' intempia, déca mane ar' muri imperatulu Germaniei? Firear' silita onórea Franciei sè se plece si in casulu acest'a inaintea unui casu de precedentia?“ „La Justice“, dovedesce, cà casurile de precedentia, ce le-a adusu d-lu Gambetta inainte, nu esistu de locu. Camerele nu 'si-au redicatu siedintiele in semnu de condolentia nici la mórtea regelui Victor Emanuel, nici la mórtea papei Piu IX, ci numai in diu'a inmormentarei n'au tienutu siedintie — ceea ce nu este totu atàtu. Sarcasticulu Henri R o c h e f o r t propune in diarulu seu „L'Intransigeant“ la toti aceia, cari pretindu, cà atentatulu asupra imperatului Alesandru II nu va fi de nici unu folosu pentru caus'a sustienuta de urditorii aceluia, unu remàsiagu de 500 de franci, cà noulu Imperatu alu Russiei va da inainte de finele anului curentu supusiloru sei o constitutiune si va convocá in capital'a s'a unu parlamentu esitu din alegeri. „Alesandru III, adauge cu malitia d. Rochefort, scia tocmai asia de bine si juca mai bine decàtu noi, ce casu se faca din dorintiele tuturoru Russiloru si suntemu convinsi, cà elu va dá proba despre unu zelu de totu remarcabilu, numai cá se ne faca, se càstigamu noi cei 500 de franci.“

„Wiener Allg. Zeitung“ primesce din Berlinu urmatórea telegrama: „Adi am avutu ocasiune a vorbi cu o persóna fórte inalta, care stá in relatiuni de serviciu cu i m p e r a t u l u A l e s a n d r u III, pe candu se afla dupa resbelu pentru ultim'a óre in Berlin, si Tiarevici 'i-a acordatu mari distinctiuni. Elu cunósce pe Imperatulu mai bine de càtu ori-ce altu strainu. Elu arata, cà Tiarulu e unu omu fórte hotaritu si cu o vointia puternica, fórte ambitiosu, nu primesce sfaturi, e mai multu incàpatinatu de càtu ingaduitoru. Elu nu are nici mil'a, nici moliciunea religiósa a lui Alesandru II, este inse fórte francu si fara prejuditiu. Din fire este tacutu si reservatu; a vorbitu de mai multe ori cu persón'a in cestiune despre politica si afaceri de statu. Relativu la politic'a esterna, Tiarulu actualu s'a esprimatu cu mare simpatia pentru Franci'a, mai multu inse pentru poporu de càtu pentru statulu francesu. In privinti'a Orientului s'a aretatu fórte amicalu càtra Muntenegreni, pe care pare a 'i admirá mai multu. Venindu odata, in presenti'a s'a, vorb'a despre Finlandezi, dise: „Suntu buni Russi, acést'a e principalulu, nationalitatea este lucru secundaru“ — elu luà cuventulu „Russu“ negresitu in sensu politicu. In privinti'a politicei interne se esprimà cu multa reserva, totusi s'a referitu odata la unu passagiu din operile lui Fridericu celu mare, in care se dice, cà „esistenti'a unui corpu, care representa natiunea, apera pe monarchu si stabilesce monarchia;“ elu a disu atunci: „c'est juste c'est profond.“

Dupa cum se anuntia lui „National-Zeitung“ comitele A d l e r b e r g va fi presumtivulu s u c c e s o r u a l u comitelui G o r c i a c o f f, cá cancelariu si ministru alu afaceriloru straine.

Consiliulu municipalu din Petersburg a primitu cu aclamatiune propunerea, ce i-a facutu comitele Loris-Melikoff intr'o epistola a s'a: de a-se redica o b i s e r i c a pe loculu, unde s'a intemplatu atentatulu asupr'a imperatului Alesandru II. Consiliulu a decisu, se imprime si o m e d a l i a c o m e m o r a t i v a. Consiliulu municipalu din Moscva a decisu se redice in K r e m l unu monumentu reposatului Tiaru.

Instructiunea contr'a personeloru arestate din caus'a atentatului contra lui Alessandru II, dupa cum scimu, s'a incheiatu. Actele s'au transpusu procurorului Marawieff, care va ocupa scaunulu acusatoriului publicu. Sunt acusate patru persóne, càror'a li se imputa patru crime si adeca: N e c u l a e R u s s a k o f f, care marturisesce a fi aruncatu cea d'antaia bomba esplosibile asupr'a imperatului, A n d r e i u I e l j a h o f f, care a fost arestatu in 11 Martiu, marturisesce a fi luatu parte la pregatirea atentatului din 13 Martiu; T i m o t e i u M i c h a i l o f f care la arestarea s'a se impotrivi politiei, descarcandu focuri de revolveru asupr'a ei; si femei'a H e s s e - H e l f m a n n, cá complice a lui N a w r o z k i, care s'a sinucisu.

Cu privire la redicarea R o m a n i e i la rangu de R e g a t u scrie diarulu russofilu din Bruxel'a „Le Nord“ intre altele: „Titlulu de rege alu Romaniei — nu adauge nimicu nici la independenti'a statului, subu raportulu internationalu, — independenti'a pe care i-a dobandit'-o brav'a armata romana in campani'a din Bulgaria, — nici in launtru nu contribue la autoritatea printiului Carolu, autoritate datorita liberei alegeri prin care, voru fi acum in curendu cinci spre diece ani, Romanii au aclamatu pe suveranulu loru ereditaru. Nu voimu inse a dice, cà aspiratiunile Romaniei de-a deveni regatu, constatate de d. Bratianu, nu sunt cu totulu naturale si nu purcedu dintr'unu sentimentu fórte legitimu; noi esprimemu, puru si simplu, parerea, cà déca inplinirea, mai multu séu mai puçinu apropiata, a acestei aspiratiuni ar' fi sè se cumpere cu pretiu de sacrificii, atunci e prudentu si politicu, sè se astepte timpulu aplanarii dificultatiloru, de cari s'ar' crede, cà se isbesce astadi ide'a Regatului.“

In Franci'a au inceputu m e e t i n g u r i l e a d e r e n t i l o r u l u i G a m b e t t a, anuntiate deja de multu pentru a dou'a jumetate a lunei lui Martiu, cu o adunare tienuta de „U n i o n d u c o m m e r c e“ (uniunea comerciului) in palatulu de pe Trocadero, la care au luatu parte mai multu de 8000 de persóne. D-lu Gambetta a fostu primitu cu unu mare entusiasmu. Cuventarea ce a tînut'o pentru a multiamì adunarei pentru simpatiile aretate, care nu se raportá atàta la personalitatea s'a, càtu mai multu la caus'a, ce representa, este fórte remarcabile din punctulu de vedere politicu-socialu. Elu dîce, cà „in viéti'a s'a, care totu atàtu de puçinu a fostu crutiata de amaratiuni si durere cá a oricarui altuia, n'a cautatu niciodata alta satisfactiune, de càtu recunoscinti'a concetatieniloru sei. Façia de cestiunile personali, ce se potu suscita, densulu este cu totulu indiferentu. Aduce aminte, cà a dîsu si cà nu va inceta se repeta: „Eu voiu sci se asteptu, am timpu destulu inaintea mea si am si o energia si o paciintia neclintita. Eu nu suntu de locu suspectu, candu vorbescu de orrórea, ce am de u t o p i i l e si c h i m e r e l e, ce sunt infatiosiate, cá nisce idei nivelatóre, care pentru lucratori sunt fórte stricatióse“. D-lu Gambetta cá unu omu, care iea binele de ori unde 'lu gàsesce, nu se sfiiesce a proclama cá salutara o idea economico-sociale bismarkiana, adeca assigurarea classei lucratóre sub protectiunea statului. „Statulu“, dîce d-lu Gambetta, are mandatulu, se ajute si se ingrijésca de siguranti'a esistentieloru. L u c r u l u si capitalulu sunt doue fortie, care sunt create, nu pentru a-se luptá un'a cu alt'a ci cá se conlucre la-olalta si se contribue la marirea si avuti'a Franciei. S'a sustienutu, cà republic'a este mai pe susu de ori ce forma de guvernu. Acést'a este adeveratu, pentru cà prin si cu republic'a se potu resolvá tóte problemele cele grele, sub conditiunea de a nu se insiela nici pe sine nici pe altii“.

Acest'a este numai unu inceputu. La 25 Martiu d-lu Gambetta va asistá la banchetulu, datu in onórea s'a de camerele sindicali din Franci'a, unde 'si va desvéli intregu programulu seu politicu si economicu-socialu. La 27 Martiu va asista si la adunarea postovariloru, unde va vorbi de siguru érasi despre cestiuni economico-politice. La 31 Martiu in fine va tienè o adunare cu alegètorii dela Belleville (suburbiu alu Parisului), unde va vorbi despre cestiuni curatu politice.

Se anuncia din Paris mórtea generalului C l i n c h a n t, guvernatorulu militaru alu Parisului. Densulu a fostu unulu din cei mai bravi generali din ultimulu resbelu franco-teutonu, si se bucurá de mare popularitate in armat'a republicei.

Din S p a n i'a se anuncia, cà tóte partidele se pregatescu cu o mare ardóre pentru v i i t ó r e l e a l e g e r i politice, ce se voru intempla in decursulu verei. Carlistii, conservatorii (partisanii d-lui Canovas) si republicanii de tóte nuantiele sunt decisi a luà parte la alegeri si a intrebuintiá tóte mijlócele legali, pentru a reesi cu deputati càtu se voru poté mai multi pentru viitórea camera. Guvernulu d-lui Sagasta este decisu a lasá terenulu de alegere cu totulu liberu si a nu interveni, decàtu in casu, candu unu partidu séu altulu ar' esi din marginile legii.

Din I t a l i'a se anuncia mórtea generalului M i l o n, ministrulu de resboiu. Reposatulu generalu era numeratu intre cei mai instruiti si mai capabili generali ai armatei italiane.

Din S o f i'a se scriu „Corr. Pol.“ urmatórele: „Dupa cum se scie, Port'a otomana dupa incheierea tractatului din Berlin a stabilitu in Constantinopolu unu oficiu centralu pentru afacerile R u m e l i e i o r i e n t a l e si a l e p r i n c i p a t u l u i B u l g a r i e i, care pórta titlulu de B i r o u l u p r o v i n c i i l o r u p r i v i l e g i a t e. Nu de multu a decisu Pórt'a otomana de a nu mai corespunde cu agentulu diplomaticu alu Bulgariei, cà pên'aci, directu prin ministeriulu afaceriloru straine, ci prin intermediulu „Biroului provinciiloru privilegiate.“ Agentulu diplomaticu alu Bulgariei nu numai, ca a protestatu contr'a acestei decisiuni a Pórtei otomane, ci a refusatu ori ce comunicari cu Pórt'a pe drumulu desemnatu de dens'a. . . . „Turculu totu turcu!“

Din R u m e l i'a orientale se anuncia, cà guvernatoriulu generalu principele Vogorides (Aleko pasi'a) are de gandu se 'si iè in Iuniu unu concediu mai indelungatu. Directorulu generalu alu financieloru rumeliote a platitu Portiei otomane unu alu doilea acontu de 30,000 de lire turcesci din t r i b u t u l u, ce trebue se platésca Rumeli'a orientale Turciei.

Cifr'a, cu care s'a fixatu b u d g e t u l u g r e c e s c u pentru anulu 1881, e de 124,155.139 de drachme la cheltueli, dintre cari 71,323.580 de drachme pentru budgetulu marinei. Veniturile se urca abia la cifr'a de 48,181.560 de drachme. Deficitulu prin urmare este de 75,103.579 de drachme. Elu va fi acoperitu printr unu imprumutu si prin o serie de alte operatiuni-financiare, ce are de candu se faca d-lu Comunduros.

Càtra alegètorii romani din Transilvania !*)

Dupa ce s'a decisu a se tiené si conferenti'a generala comunà cu fratii din Ungari'a si Banatu totu in aceeasi di, s'a aflatu de lipsa, spre incungiurarea ori-càroru neintielegeri, a se aduce la cunoscinti'a publica: cà cei càte doi delegati ai cercuriloru electorale ardelene, alesi pentru conferenti'a ardeleana, potu fi autorisati a participá in modu activu si la conferenti'a comuna ungaro-transilvana fara de a se mai alege inca alti delegati.

Sibiiu in 8/20 Martiu 1881.

C o m i t e t u l u e l e c t o r a l u c e n t r a l u.

De sub muntele Ineu in finea lui Fauru 1881.

. . . Scól'a confes. romana din opidulu Rodn'a vechia, de candu cu fatal'a catastrofa din 1876, candu scolarii cu invetiatorii si preuti cu totu fusera scosi cu fortia de gendarmi din edificiulu scólei loru proprie clàditu cu averea si sudórea Romaniloru granitiari, dela acelu tempu si pêna adi 'si sustinu romanii granitiari din Rodn'a scól'a loru indosita in strad'a laterale, démna de tóta compatimirea, in case private luate in chiria. Ei sunt departe de a desperá in viitoriu.

In edificiulu scólei loru de mai inainte se afla inlocuita acuma scól'a erariala de statu a minariloru din Rodn'a, provediuta cu 3 invetiatori si invetiatorese. Despre progresulu celu face acésta scola nu voiescu a aminti nimicu, ajunga cu atata, cà in ea tóte obiectele de invetiamentu se propunu numai in limb'a maghiara, pe care atàtu scolarii càtu si parintii loru nu-o cunoscu, càci ei toti vorbescu numai limb'a romana, pre care invetiatorii unguri nu o cunoscu de locu. Unu lucru fórte ciudatu este in Rodn'a, cà totu ce e minariu se numesce „maghiaru“ desi nu e, càci in tóta Rodn'a abia se afla vreo 2—3 familii curatu maghiare, cari asemenea nu cunoscu limb'a maghiara. Acésta voiu lamuri-o mai chiaru citandu càteva nume de familii de minari din Rodna d. e. Blum, Ernst, Steigsner, Russ, Moldovanu, Tepalaga, Wisky, Turoczkoi, Iachmanoffsky, etc. Se fia óre aceste familii curatu maghiare ?! Dupa numire se vede a fi de diferita natiunalitate, inse tóte vorbescu numai limb'a romana atàtu in casa càtu si in societati si la lucru, si copii loru cá prin farmecu vorbèscu totu numai limb'a romana. Multi din ei, dupa cumu invétia in scóla, saluta in limb'a maghiara, inse in locu de „jo reggel“ (buna dimenétia) dicu buna séra si vice-versa, càci ei nu pricepu limb'a propunerei. De aici apoi urméza, cà inplinindu copilulu 12 si respective 15 ani scapa de scóla fara a 'si fi potutu dobêndi ceva cunoscintie de Dómne ajuta.

Din aceste deslusiri scurte se póte usioru conchide la progresulu celu face scól'a de statu din

*) Avisulu de mai susu, ce ni 'lu tramite d. presiedinte alu comitetului centralu, dovedesce, cà temerile nóstre esprimate in Nr. trecutu au fost fórte fundate.
Red.

Rodna, pentru a careia sustienere se speséza preste 4000 fl. v. a. pe anu din visteri'a statului unde contribuimu sî noi Romanii.

Câtu pentru Romanii din Rodna si giuru apoi ei nu suntu asia slabi de angeru, cá de dragulu limbei maghiare sè se lapede de dulcea limba a mamei loru. Dovada la acést'a e, cà dintre toti parintii de granitiari din Rodna, cari facu $^3/_4$ pàrti a totalitatii locuitoriloru acestui opidu, numai unulu singuru 'si da prunculu in scól'a de statu si chiaru numai unulu mai e acolo din comune vecine. Cu tóte aceste, pre candu senatulu scolaru romanu si poporulu din Rodn'a in lips'a unui edificiu de scóla se lupta pentru sustienerea scólei romane prin case private si cu mari sacrificie, pre atunci éta cà inspectorulu scolaru reg. cu incungiurarea autoritatiloru scolastece confes. superióre impune de-a dreptulu invetiatoriului de a propune limb'a maghiara in scól'a romana din Rodn'a. S'au pornitu dér' si in contra scólei romane din Rodna furtun'a, care voiesce ai dá loviturʼa de mórte, adeca ai luá cu incetulu limb'a.

. . . In asemenea casuri ajutoriulu si sfatulu nu e de prisosu, pe care noi nu'lu asteptamu dela altii decàtu dela fii nostri cesti mai de aprópe, cari au crescutu odiniόra in scólele nóstre, cari ne-ar' face mari servitii dandune directiuni si sfaturi bune. Fórte salutariu ar' fi, candu in opidulu Rodn'a vechia s'ar' deschide o scóla normala granitiarésca, sustienuta din fondulu centralu si comunalu, care se póta rivalisá cu succesu cu scol'a eariala a minariloru din Rodn'a; in care sè se cuprinda si scól'a confes. romana din Rodn'a. Acésta ar' fi de facutu pàna ce mai este inca tempu, se nu ne tredîmu cu parerile prea tardiu. S'ar' potea acésta urmá chiaru prin arondarea scóleloru triviale, translocandu-se una din acelea in opidulu Rodn'a vechia, care dupa pusetiunea s'a istorica ar' meritá cu totu dreptulu a avé si-o scóla mai mare, ba chiaru si comuneloru din giurulu Rodnei, cari graviteaza spre Rodn'a, le-aru veni cu multu mai usioru a-si sustiené copii la scóla in Rodn'a care se afla in centru si unde parintii si altii venu la tërgu. Prin acést'a s'ar' poté delatura periclulu ce ameniutia scól'a romana cu desnationalisarea si desfiintiarea ei. . . —

Unu Somesianu.

Processulu Pietraru.

Precum scimu processulu atentatului dela 2 Decembre an. tr. s'a inceputu Lunea trecuta si s'a terminatu Marti, la siépte óre diminuétia, tienendu pledoariile tóta nóptea. Pe banc'a acusatiloru era G. Pietraru cu complicii sei Pâtescu si diaconulu Cârlova. Curtea era presidata de d. Demostene Cuculi, membru alu curtii de apelu, asistatu de d-nii Eug. Costinescu si Cornea. Acusatiunea a fost sustienuta de d-nii I. Dendrino, procuroru generalu si d-nii: procuroru de sectiune Stoicescu si S. Populeanu. Aperatori erau d-nii advocati: N. Christescu pentru Pietraru, Aveniann pentru Patescu si I. Orghidanu pentru Cârlova.

Dupa tragerea la sorti a juratiloru si constituirea comissiunei loru se cetesce actulu de tramitere inaintea Curtii cu jurati si actulu de acusare. In acestu din urma actu acusatii sunt descrisi cá nisce stricati si perversi, cari au ajunsu pêna a concepe si a incercá odiosulu fáptu alu asassinarii d-lui Bratianu. Societatea e datóre a atacá din radacina acést'a neghina. — Dupa ce s'au ascultatu martorii la $6^1/_2$ óre séra, s'a luatu interogatoriulu acusatiloru.

Pietraru marturicesce, cà inca dela 1864 a conceputu ide'a formarii unui consiliu secretu, cu scopu de-a atentá la vieati'a ori-carui primu-ministru, care va càlcá legile. La 1864 a proiectatu se omóre pe d. Cogalniceanu, dér' n'a gasitu complici. Planulu, despre assassinarea d-lui Bratianu, Pietraru l'a comunicatu lui Patescu in lun'a lui Augustu 1880. Patescu la aprobatu si a afiliatu si pe diaconulu Cârlova. Elu si cu Patescu au scrisu manifesturile consiliului de 50, lea reprodusu in mai multe esemplare prin poligrafu si le-a impartitu prin posta. Pietraru marturisesce apoi, cum a panditu pe d. Bratianu in 1 Dec. la Senatu si la ministeriu si in 2 Decembre, candu a incercatu atentatulu la Camera. — Acusatii Patescu si Cârlova confirma tóte cele spuse de Pietrariu cu privire la consiliulu de 50.

Dupa interogatorii urmara pledoariile. Aperatorulu lui Petrariu a accentuatu, cà atentatele sunt adi fórte dese si acusatulu a fost preocupatu de asemeni idei escentrice ale timpului. Aperatorii lui Pâtescu si Cârlova au susinutu cà acesti'a n'au aprobatu atentatulu. — Dupa resumatulu presiedintelui juratii au intratu in camer'a de consiliu si dupa o deliberare de o ora au pronuntiatu verdictulu.

D. I. Urlatianu, cá primu juratu, dà citire urmatorului verdictu:

„Pe consciinti'a si onórea mea inaintea lui D-dieu si inaintea ómeniloru, declaratiunea comissiunii juratiloru, cu maioritate de voturi este:

Da, acusatulu Ioan G. Petraru este culpabile cà, in ser'a de 2 Decembre 1880, a comisu o omucidere cu vointia asupra persónei lui I. C. Bratianu, faptu seversitu, dér neisbutitu.

Da, acusatulu Ioanu G. Petraru luase mai 'nainte de comiteréa acestui faptu otarirea d'a se porni asupra vietii lui I. C. Bratianu.

Da, acusatulu I. G. Petraru a asteptatu in séra de 2 Decembre 1880 pe I. C. Bratianu la esirea s'a din Camer'a deputatiloru, cu scopu de a comite faptulu susu specificatu.

Pe consciinti'a si onórea mea inaintea lui Dumnedieu si inaintea ómeniloru, declaratiunea comissiunii juratiloru, cu maioritate de voturi, este:

Da, acusatulu Grigorie Patescu este culpabile, cà in anulu 1880, cu buna sciintia, a ajutatu pe I. G. Petraru in faptele care au pregatitu si inlesnitu omuciderea comisa cu vointia, in sér'a de 2 Decembre 1880, de I. G. Petraru, asupra persónei lui I. C. Bratianu, faptu seversitu, dér' neisbutitu.

Da, cooperatiunea acusatului Gr. Patesu la comiterea crimei susu specificate a fost astfelu in càtu fara ea Ioanu Petraru n'ar' fi seversit-o.

Comissiunea juratiloru declara cu majoritate de voturi, cà sunt circumstantie usiuratóre in favórea acusatului.

Da. Acusatulu diaconulu N. Carlova este culpabile, cà in anulu 1880, cu buna sciintia, a ajutatu pe I. G. Petraru in faptele, care au pregatitu si 'nlesnitu omuciderea comisa cu vointia, in sér'a de 2 Decembre 1880, de I. G. Petraru asupra persónei lui I. C. Bratianu, faptu seversitu, dér' neisbutitu.

Da, cooperatiunea acusatului diaconului N. Cârlova la comiterea crimei susu specificate a fostu astfelu, in càtu fara ea Ioan Petraru n'ar' fi seversit'o.

Comissiunea juratiloru declarà, cu maioritate de voturi, cà sunt circumstantie usiuratóre in favorea acusatului.

In urm'a acestui verdictu Curtea a condamnatu pe Pietraru la 20 ani munca silnica, ear' pe Pátescu si Cârlova la càte 9 ani de reclusiune.

Zamu 8 Martiu 1881.

Onorate D-le Redactoru! Candu ai publicatu corespondinti'a mea din Nr. 13 a. c. ai binevoitu a face notitia dtale, in care notitia au fostu scrisu: „s e i n c é r c a“. Atunci de locu am voitu a Ve tramite observarea mea, cà cuventulu i n c é r c a insemnéza ceva nesecuru, — copilulu incérca a umblá s. a. si fiinducà eu nu am i n c e r c a t u ce am scrisu, ci am doveditu susu si tare, cà onorabilulu dtale corespondentu din Nr. 97 an. tr. au publicatu neadeveruri, am doveditu dupa cererea d-tale cu subscrierea numelui meu, asiadér' cuventulu „i n c é r c a“ pentru mine nu are locu; nu-'lu primescu.*) Onor. corespondinte anonimu, fiindu provocatu de d. redactoru a se purificá, am asteptatu pêna acum, candu mi-se da ocasiune a respunde si la corespondinti'a de sub masca din Dev'a publicata in Nr. 22 a. c.

Corespondintele de sub masca nu me combate la cele publicate de mine cu argumente tari, neresturnabile, ci se apuca de persón'a mea si 'mi atribue: „Kutyakőteleség“ dice, cà 'mi bagu nasulu, unde nu 'mi fierbe oala; „cà 'su procatoru nechiamatu; 'mi impune datori'a se iuvetiu poporulu; dice cà a'si fi in b e l e a ori eu ori fiulu meu de securu s. a. s. a. Minunea Minuneloru!! ferice de tine Deva, din tine resare o stea, din tine ese omulu infailibilu; nu sci, pre cine ai in sinulu teu. Una e pecatu, cà nu iese cu numele lui afara, ori i-se pare, cà p r e a se va vesti si voru merge din tóte partile dupa sfatu la d-s'a, fiindu acum si postulu pasceloru. Se trecu ad rem:

Corespondinti'a mea din Nr. 13 anonimulu nu-o combate cu argumente credibile, eara secaturi, cuvinte incurcative, din care nu poti deduce alta, de càtu pe scurtu disu „Na tine-o franta, tiamu dires'o“, si eara de dupa conceptu se cunósce omulu. Cuvintele, cà cutare a venitu „cu straiti'a in bêta“ se ar' poté forte aplica d-lui corespondinte, sciinduse pe sine, cine a fostu 'nainte de a se casatori in Dev'a, se nu cugete cà nu 'lu cunoscu, se cunósce paserea de pe pene. Cu unulu cá corespondintele anonimu nici nu asi sta multu de vorba, pentru cà nu se póte amesurá cu mine in nimicu, cu atàtu mai puçinu intru interesarea de sórtea poporului. Una nu potu remané datoriu anonimului cu intrebarea, de candu sum pusu sub tutela d-sale de 'mi dietéza ordonantie? De candu s'a incredintiatu sórtea poporului si a natiei in manile d-sale? Cu ce dreptu me opresce, se nu 'mi bagu nasulu in afaceri natiunale. Ce a cutezatu d-sa a scrie se nu le combata nime, cine me opresce? Mei! cà mare cutezare mare dreptu si dér' de unde?

D-le corespondinte! Declaru din nou cà, cele publicate de mine in Nro. 13 suntu adeverate, nu suntu incercari, nu suntu din „kutyakőteleség“, nu suntu din procuratorie, ci din purulu adeveru am scrisu ce am scrisu, eara d-t'a d-le anonimu pàna nu vei dovedi tóte si mai alesu gravaminele asupra pretorului, romani unu corespondinte scornitoriu de neadeveruri, prin urmare si recomandarile d-tale date mie nu le primescu, le respingu cu dispretiu. . . Datori'a ce 'mi inpuni se invetiu poporulu, si fora d-t'a am sciut'o si atunci candu incercai a ambla pe petióre; ar' fi fostu bine si ar' fi bine cá esecutoru (? Red.) amblandu prin satele nenorocite se inveti poporulu, ilu luminéza, 'lu fericesce cà nu 'ti ar' stá reu, déca ai luá merinde in straitia si ai amblá din satu in satu — dér' nu cu corespondintie scornite, pentru cà nu numai notarii traiescu de dupa tierani, — dér' tóta lumea dupa cine traiesce, nu dela poporu? Altii nu au datoria se invetie poporulu, numai sermanii notari? apoi vai de notariulu, care nu va joca halaripulu la comandá unora — numai astépta pêna atunci!

Onoratulu publicu cetitoriu, luandu la mana corespondinti'a mea din Nr. 13, comparandu-o cu corespondintiele din Dev'a Nr. 97 an. tr. si Nr. 22 a. c. a corespondintelui anonimu, se va convinge, cà scopulu meu cu corespondinti'a publicata a avutu intielesu, ce nu voru alu pricepe cei cu capetele cá corespondintele — am voitu o dovedi cà nu consimtimu toti cu corespondintie reu voitóre; — am aperatu dreptatea si adeverulu cu subscrierea numelui — nu de sub masca. — Póte cà corespondintele se teme de lupi, nu are ce se temea, — aratesi cinstitulu nume, celelaltu cuprinsu din corespondinti'a anonimului — prea deplinu restornatu (? Red.) in corespondinti'a mea din Nr. 13 a se repeta e de prisosu,

Bàrfelele si clevetele copilaresci ale anonimului asupra boronului Kemény se le judece onor. publicu partinitoriu si nepartinitoriu — cine a fostu Kemény 'nainte de 1861, cà a fostu atunci scriitoriu, dieu nici d. coresp. candu au mersu la catane nu s'au dusu strajamesteru precum a venitu acasa, asia déra? — Apoi unde 'ti este consecuenti'a, d-le corespondinte, unde e cas'a de peatra, unde caret'a cu 4 cai, unde-i averea càstigata de pretore din prevaricatiunile de padure, din care are venituri — tóte le-ai inghititu, si recunosci, cà baronulu Kemény si-a facutu casa dupa placu cu A r e s t a n t i i. Scornitur'a acésta cine o crede e „Tuti-fruti“ — vorbe de t r e a n c a si f l e a n c a, a cladi una casa cu arestanti! Unde 'ti e mintea d-le? din casa de peatra se face casa baronésca cladita dupa placu, cu arestantii. Aici iti este tóta sciinti'a si poterea mintii, a scrie in foi publice neadeveruri cá aceste nu 'ti e rusine? Nu te mirá, cà eu ve facu a crede, cà si earn'a tuna si fulgera, ba eu credu si sustinu, cà si trasnesce; séu ati uitatu, cà in earn'a acést'a s'au dusu fulgerile si tunetele dela Zam spre Dev'a, nu le-ai auditu? màcaru cà in tóta tiéra s'a scrisu despre acestu fenomenu.

Nu toti ce dicu Dómne, se voru mantui; sunt si de aceia, la cari ce face drépt'a nu scie staug'a si eara si de aceia, cari, candu dicu Dómne, mai dau si din mana (?!). . .

P e t r u F o g a r a s i u
notaru cercualu.

*) Pe noi puçinu ne impórta, déca d. notariu primesce séu nu cuventulu acel'a. Remane earasi la judecat'a publicului cetitoriu de a constatá, déca nou'a incercare a d-sale de a combate corespondinti'a din Nr. 22 alu „G. Tr.“ ia succesu séu nu. — Intr'aceea noi ne folosimu de ocasiune de a incheiá discussiunea acést'a, care a iritatu asia de multu nervii d-lui notariu.

Red.

Diverse.

(C e r e m o n i e l e f u n e b r e i n P e t e r s b u r g u.) La 7/19 Martiu imperatulu Alecsandru II fù transportatu cu mare pompa in biseric'a St. Petru si Pavelu din Castelu. Conductulu a pornitu dela portalulu celu mare alu palatului de earna. Inainte mergea maresialulu Curtii, apoi urmá convoiulu imperatului in uniforme stralucite de tóte colorile. Antaiu regimentele gardei calare, apoi acele ale gardei pedestre, intre cari se distingeau grenadirii cu caciulele rosii. Dupa aceste veneau pagi imbracati in albu cu posomanturi de auru, dupa aceea portatorii stéguriloru si ai embleméloru. Urmà apoi unu calaretiu in armatura de auru c'unu coifu de auru cu pene de strutiu albe, calulu lui ilu duceau doi oficeri de garda. Inderetulu calaretiului, imbracatu in auru, venea unu altu càlaretiu pedestru, in armatura de feru négra, si cu

floru pe sabi'a plecata. Dupa aceea se portá unu stégu mare de doliu, apoi urmara generalii, cari portau marcele imperiului. Dupa generali urmá tieranimea, burgesii, gimnasiile s. a.; pe perine cusute cu auru se transportau decoratiunile imperatului, 57 straine si 18 russesci, si urmatórele coróne imperiale si regale: corón'a grusinica de argintu aurita si cu brilante. Aceasta coróna se pregatise pentru Tiarulu Heracliu. Urmà apoi corón'a taurica numita „Caciul'a lui Manomach"; dupa acést'a se aducea corón'a sibirica din brocatu de auru si cu briliante; in fine corón'a lui Ivanu IV, aceea a Poloniei si a Astrachanului. Corón'a Sibiriei datéza de la anulu 1683. Carulu funebru era invelitu cu matasa négra, ornatu cu trofee si cu o coróna imperiala, in giurulu careia erau insirate 12 coifuri cu pene albe de strutiu. Pe cosciugu se aflá sabi'a, coifulu imperatului si esiarp'a. Optu generali adjutanti mergeau de a drépta si de a stang'a carului funebru. Optu cai negri, condusi fiacare de càte unu page, trageau carulu funebru. Càti-va pasi dupa caru urmá imperatulu pe josu impreuna cu marii duci si principii straini. Din momentu in momentu salve de tunuri anuntiau, cà remasitiele pamentesci ale Tiarului se transportéza la biserica. Dupa principi urmau vechii grenadiri ai palatului, apoi veniea trasur'a de doliu a actualei imperatese cu optu cai si trasurile celorlalte principese cu càte siése cai; cortegiulu ilu incheiara o multime de regimente ale gardei de infanteria, cavaleria si artileria.

Sub unu baldachinu stralucitu ce se ridica pe patru colóne de auru, portandu in vêrfu o coróna imperatésca, zace intr'unu cosciugu de auru cadavrulu imperatului Alesandru. Siépte scari conducu la catafalcu, pe care ilu pazescu generali-adjutanti, camerieri, garde, oficeri, pagi. Fara coróna pe capu zace imperatulu in cosciugu, imbracatu, conformu dorintiei sale, in uniform'a regimentului de garda Preobrasiensky. Nenumerate cununi sosescu si numai au locu langa cosciugu. O mare frumósa cununa de lauri, in medilocu cu o cruce de hyacinte si viorele a fost tramisa dela Moscva, ea pórta inscriptiunea susu: „Tatalui nostru, Tiarului liberatoriu!" si „Tu vei trai vecinicu in animele nóstre", ear' dedesuptu: „Moscva si Tieranii."

(P i e t r a r u), care a atentatu la viéti'a d-lui Bratianu, se fi cerutu, scrie „R. L.", inainte de ai se pronuntiá condamnarea o favóre: sè se numésca o comissiune, care se'i studieze o inventiune a lui: dirigerea balonului (?) Elu ar' fi siguru de inventi'a s'a si doresce, cá beneficiulu brevetului sè se dé familiei lui.

(U n u b a n c h e t u n e r e u s i t u.) Cetimu in „Curierulu Bal.": Vieneri séra, nihilistii si socialistii, din orasiulu nostru, (Iassi) erau se dé unu banchetu in onórea Comunistiloru din Paris, in sal'a Chateau-aux-fleurs. Politi'a inse a opritu acestu bancbetu, fiindu cà elu coincidea tocmai cu mórtea Tiarului Alexandru II. In urma politi'a ducêndu-se la domiciliulu d-lui dr. R u s s e l, siefulu socialistiloru din orasiulu nostru, dupa cum se pretinde, gasi acolo mai multi straini si nisce hartii compromitietóre, dupa càtu suntemu informati. Toti cei, cari erau la d-nulu dr. Russel au fost arestati, impreuna cu d-lui. S'au facutu perquisitie si in alte case particulare, unde s'a presupusu cà s'ar gasi ceva. Justiti'a continua inca urmarirea.

(D i r e c t i'a g e n e r a l a a s e r v i t i u l u i s a n i t a r u d i n R o m a n i'a) face cunoscutu, cà guvernulu ungaru, in urm'a starei satisfacetóre a sanetatii animaleloru din tiér'a nóstra, a ordonatu desfiintiarea cordonului sanitaru, stabilitu la 10 Iuniu 1880, in lungulu fruntariei despre Moldov'a si a hotaritu, sè se permita a se introduce dela noi in Ungari'a: 1. Lana spalata si bine impachetata, matie uscate si sarate, seu topitu, brànza in cutii séu butóie, 2. Làna nespalata, dér' bine impachetata, peru de vite si capre, córne si unghii, precum si peile perfectu uscate, dupa ce se voru supune la desinfectiunea cuvenita, déca pentru aceste producte se presinta unu certificatu in regula, cà provinu dela animale senatóse si din locuri nebantuite de bóle epizootice si déca la esaminarea loru nu se gasesce nici-o bucata in stare próspata. Asemenea se permite a se introduce si oi, cu conditiune de a trece cu succesu, la intrarea loru in Ungari'a, 24 óre de carantina in punctulu anume stabilitu pentru acésta.

Convocare.

In Alb'a-Iuli'a, cá cercu electorale de deputatu dietalu, alegatorii romani pêna acum nefiindu constituiti in clubu, éra terminulu defiptu de càtra comitetulu centralu din Sibiiu pentru alegerea delegatiloru la conferinti'a indicata pe 12 Maiu apropiandu-se de fine, fora cá sè se fi facutu pasi pentru representarea acestui cercu in conferinti'a generale convocata; subscrisii alegatori avêndu in vedere momentuositatea causei, din propriulu indemnu, — 'si iau libertate a rogá pe toti onorabilii alegatori romani din Alb'a-Iuli'a, se binevoiésca spre scopulu sus'atinsu a conveni la una contielegere, a carui terminu se defige pe Duminec'a viitóre, in 27 Martiu c. nou, la 5 óre dupa prandiu in localitatile hotelului „la coróna".

Alb'a Iuli'a in 21 Martiu 1881.

A l e s a n d r u T o r d a s i a n u, protopopu gr.-orient.; M a t e i u N i c o l a, adv.; G e o r g i u F i l i p u adv.; R u b i n P a t i t i'a, adv.; N i c. B a r b u, adv.

Convocare.

In contielegere cu o parte insemnata a inteligintiei Sebesiene, subsemnatii 'si iau voie a conchiama pe 19/31 Martiu 1881 10 óre inainte de amédiu o conferintia a tuturoru alegatoriloru romani indreptatiti a alege deputatu dietalu din cercului electoralu S. Sebesiu; conferinti'a se va tiené in localulu scólei nóstre din Sebesiu pentru o consultare si intielegere asupra viitóreloru alegeri dietali.

Sebesiu in 8/20 Martiu 1881.

I o a n u D e a c u, protopopu. I. T i p e i u, protop.

Nr. 2329/881. 3—3

Concursu.

Spre ocuparea postului, devenitu vacantu, de inspectoru orasienescu alu drumuriloru, impreunatu cu unu salariu anualu de 400 fl. v. a., se escrie prin acést'a concursu.

Doritorii de a ocupá acestu postu — pe lenga documentarea, cumcà nu au trecutu peste etatea de 40 de ani, mai departe pe lenga asternerea atestateloru asupra educatiunei loru scolare, precum si asupra cunoscintieloru celoru trei limbi ale patriei — au de a 'si asterne petitiunile astufeliu instructe subscrisului oficiolatu pêna la 28 Martiu a. c., 5 óre dupa prandiu.

Brasiovu 12 Martiu 1881.

Magistratulu urbanu.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 24 Martiu st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	112.90	Imprumutulu cu premiu ung.	111.56
Imprumutulu cailoru ferate ungare	128 —	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	108.—
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emissiune)	85.60	Rent'a de harthia aust.	73 95
dto. (II-a emissiune)	102.50	„ de argintu „	75.10
dto. (III-a emissiune)	88.25	„ de auru „	92.60
Bonuri rurale ungare	96 25	Losurile din 1860	129.75
dto. cu cl. de sortare	95.—	Actiunile bancei austr.-ungare	804.—
Bonuri rurale Banat-Timis.	95.25	„ bancei de creditu ungare	267 25
dto. cu cl. de sortare	94.—	„ bancei de creditu austriace	295.—
Bonuri rurale transilvane	94 70	Argintulu	—.—
„ croato-slav.	97.—	Galbini imperatesci	5 50
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung.	94.25	Napoleond'ori	9 27
		Marci 100 imp. germ.	57 10
		Londr'a	117.20

Cursulu de Bucuresci

dela 10/22 Martiu 1881.

Valori	Scadenti'a Cupóneloru	Cumpera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Ort.	81.—	82.—
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	91.½	92.½
8% Oblig. domeniale 1871	1 Ian. 1 Iul	103.½	104.½
6% Oblig. cailoru fer. rom.	1 Iuliu	94.¼	—.—
7% Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	101.¼	102.½
7% „ „ urbane	idem	95 ½	96.½
8% Imprum. municipalu	idem	101.—	102.—
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobênda 10 lei)	1 Maiu 1 Nov.	200.—	207.—
Losuri municipale (20 lei)	cu premie	27.—	28.—
Act. Bancei Nationale rom.	1 Ian. 1 Iul.	—.—	—.—
Auru contra argintu		101.—	101.¼
Auru contra bilete hipotec.		101 —	101.¼
Auru contra bil. de Banca nat.		—.—	—.—
Florini Val. Austr.		2.15	2 16

Editoru: Iacobu Muresianu. Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.